

Aikaansaannoksia

Kunnallisvaalit lähestyvät, ja lehtien mielipidepalstat alkavat täyttyä ehdokkaiden kirjoitelmista. On nähty jo tässäkin lehdessä.

Ylen ykköseltä tuli vastikään haastattelu kunnallisten luottamusmiesten työajoista. Päivät venyvät. Miten sitä oikein jaksaa. Eteläsuomalainen kolmekymmentä vuotta kuntansa luottamusmiehenä toiminut nainen vastasi, että kyllähän se raskaalta joskus tuntuu. Mutta kun huomaa saaneensa jotakin aikaan, jaksaa taas ponnistaa.

Hän jatkoi, että kun on saavuttanut jotakin sairaanhoidossa, sosiaali- tai koulutoimessa tai saanut hankittua kuntalaisille joitakin etuja, tuntuu taas hyvältä ja haluaa yrittää uudestaan. Silloin särähti. Rupesin miettimään ja muistelemaan.

Todellakin, aikaansaaminen kunnallispolitiikassa merkitsee lähes poikkeuksetta joidenkin palvelujen hankkimista, laajentamista tai lisäämistä. Siis kunnan kulujen kasvattamista. Enpä ole miesmuistiin kuullut luottamusmiesten leveilleen saavutuksilla, jotka olisivat kasvattaneet kiinnostusta kuntaan, tai tuoneet kunnalle lisätuloja, mikä lopulta on kaiken hyvinvoinnin perusta. Jääkö tämä tärkeä puoli kokonaan virkamiesten harteille? No myönnetään toki, että pikkupoikkeuksiakin löytyy.

Kunta on tietysti asukkaille palveluja tuottava yhteisö. Ennen vanhaan valtaosa tuloista tuli kuin manulle illallinen. Jos rupesi pohja pilkottamaan, korotettiin vähän veroäyriä.

Laman jälkeen niin kunnissa kuin yrityksissäkin jouduttiin karsimaan löysiä. Onneksi kotikunnassamme ei hulvattomina vuosina ehditty velkarahalla rakentaa prameita kunnantaloja eikä hoitokombinaatteja. On nyt vähän helpompi hengittää, mutta silti tulot eivät tahdo riittää kaikkeen mukavaan.

Kunnan rakenne muistuttaa vähän yritystä. Toimitusjohtaja vetää, vartioi ja vastaa. Porukka puuhaa, kuten on sovittu. Yläpuolella istuu hallitus ja ylimpänä omistajien valitsema yhtiökokous. Yhtiökokous vaan kokoontuu kummallisen usein, hallituskin sotkeutuu tuon tuosta toimivan johdon työhön.

Itse duunailen teollisuudessa. Omia tekemisiäni en vertaile. Kerronpa sen sijaan, mitä tehokkaat toverini hommailevat.

Kehitetään tuotteita yhä kiinnostavammiksi ja varmemmiksi. Yritetään auttaa asiakkaita käyttämään niitä oikein. Neuvotaan vaihtamaan vähän toisenlaiseen. Tehdään tarkasti ja ajoissa se, mitä tuli luvattua. Osutaan heti kohdalleen. Pidetään silmällä kustannuksia ja valvotaan, että kaikki suksivat samaan suuntaan. Jos ei sattumalta pysyttäisikään luvattuun, ilmoitetaan siitä heti ja annetaan asiakkaalle mahdollisuus toimia toisin. Pyydetään niin kovaa hintaa kuin ikinä kehdataan. Eikä haukuta kilpailijoita. Ja maksetaan tietysti säädetyt verot.

Kaiken toiminnan tavoitteena on lisätulojen hankkiminen firmalle. Siitä sitten lohkeaa sopivasti itse kullekin. Saa vähän palkkaa ja onnistuessaan suitsutusta.

Mitäs jos me äänestäjät jättäisimme kunnallisvaaleissa vähäksi aikaa koulukiistat sivuun ja kiinnittäisimme huomiota ehdokkaiden ideoihin kunnan tulopuolen hoitamiseksi. Ja muilla keinoin kuin verotuloilla.

pajen